

Heart Pig – Program dobrostanu

Faza produkcji: Rozród, odchów, tucz

Kraj pochodzenia: Dania

Producent Niels Aage Arve otrzymuje wyższą cenę, sprzedając wieprzowinę pod marką dobrostanu „Heart Pig”. Wyższa cena pokrywa dodatkowe koszty produkcji jego świń według specyficznych standardów marki (według wycień SEGES).

System ważenia

Produkty z wieprzowiny w Danii mogą być oznakowane znakiem „Bedre Dyrevelfærd” (Lepszy dobrostan zwierząt), które zawiera trzy zabarwione serca w celu wskazania konsumentom wyższego dobrostanu świń. Chodzi o to, aby dać konsumentom większy wybór i umożliwić im wspieranie dobrostanu zwierząt tam, gdzie jest to zgodne z ich preferencjami i możliwościami finansowymi. Niezależnie od tego, czy konsumenci wybierają wieprzowinę z jednym, dwoma czy trzema sercami, mogą zobaczyć, o ile więcej dobrostanu zwierząt mogą kupić za swoje pieniądze.

Rozwiązanie – Wymagania programu

- W stadzie nie wykonuje się obcinania ogonów.
- Tuczniaki mają o 10% więcej miejsca niż normalnie.
- Wszystkie zwierzęta muszą mieć stały dostęp do słomy. Stosowane są paśniki ze słomą, ze względu na odkrytą kluczową zaletę korzystania z nich w porównaniu ze słomą na podłodze, czyli dostępność świeżej słomy przez cały czas.
- Lochy przebywają luźno w pomieszczeniach przez cały cykl, z wyjątkiem kilku dni po porodzie.

Niels Aage Arve zapewnia w pomieszczeniach utrzymywanie luźne wszystkich loch, z wyjątkiem kilku dni podczas porodu

Wytyczne dotyczące dobrostanu zwierząt nakładają surowe wymagania na producentów trzody chlewnej, aby wieprzowina była oznaczona znakiem z informacją o dobrostanie zwierząt. Warunki utrzymania świń w gospodarstwach muszą spełniać podstawowe wymagania, oraz znacznie ostrzejsze niż aktualne wymagania ustawowe w Danii i Unii Europejskiej, a tym samym ostrzejsze niż wymagania w przypadku produkcji o niższych standardach lub konwencjonalnej.

Bedre Dyrevelfærd

Analiza kosztów i korzyści

Koszt produkcji jest wyższy ze względu na wymagania programu.

Dodatkowe zapotrzebowanie na miejsce zwiększa koszty stałe.

Lochy mają większe zużycie paszy ze względu na ich aktywność w luźnych systemach utrzymania.

Większe jest zużycie energii do ogrzania większych kojców (33 kWh / lochę).

W fazie rozrodu można spodziewać się nieco wyższej śmiertelności prosiąt przed odsadzeniem (+2,5%) i wyższej śmiertelności loch (+1,5%), co wymaga uzupełnienia stada o dodatkowe loszki.

Należy zakupić paśniki na słomę i znaczącą ilość słomy (160 kg / lochę / rok i 21 gr / szt. / dzień).

Czas pracy na dostarczenie dodatkowej słomy jest o ponad 30% dłuższy. Przy tych założeniach koszty produkcji są wyższe o 7,9% i wzrosły z 1,41 €/kg do 1,52 €/kg wagi ubojowej.

Dodatkowe koszty produkcji, opisane powyżej, są pokrywane przez wyższą cenę rynkową wynoszącą około 0,17 €/kg. Istnieje również potencjał dla większej długoterminowej stabilności gospodarstwa, począwszy od marketingu swojego produktu poprzez dobrze zdefiniowany łańcuch dostaw i sprzedaż pod wyraźnie wyróżniająca się marką o wartości dodanej, na którą wydaje się rosnąć popyt konsumentów.

Pozostałe badania i linki projektu na stronie internetowej

<https://eupig.eu/>

Link raportu technicznego

Kontakt RPIG (Dania): Claus

Hansen.

